

На султана никакъ не хареса тая приказка и съ подигравателна усмивка каза:

— Продължи.

— Това е всичко — каза Али.

— Ами тѣжната история?

— Пашата стана и плака отъ ядъ... Дай ми
шестъ сребърни монети — прибави Али.

Въ двореца предъ султана

Султанътъ побледнѣ отъ ядъ.

— Вече дълго време се подигравашъ съ мене и увеличавашъ твоята дързостъ, като ми разправяшъ такива приказки, които сж смѣхурии. Азъ ще те накажа.

Али стоеше неподвиженъ, съ погледъ устременъ въ султана.

— Ти смѣешъ да ме гледашъ въ лицето, безъ да мигнешъ? Сега ще разберешъ, какво значи да нѣмашъ почитъ къмъ мене; ти ще видишъ, какъ ще ти се отплатя за твоята дързостъ; ще видишъ...